

ských vyznání.*) To však nijak nevadilo objektivnosti, se kterou je jeho práce psána. Spisek prof. Schlenze bude v praxi zajisté velmi upotřebitelný a neškodilo by, jestliže by vyšel také v jazyku českém.

K.

JUDr. Emanuel Grégr. O přístavu. Studie z československého práva plavebního. Nákl. knihkupectví J. Otto, společnost s r. o., filiálka v Bratislavě. Stran 62. Cena Kč 8.—. — Autor si vzal za úkol jednu z nejzajímavějších otázek veřejného práva plavebního, která dosud samostatně nebyla zpracována. Proto má publikace také potud zásluhu, že v ní jsou zpracovány prameny po různých sbírkách roztroušené.

V úvodu a hlavě I. rozebírá pojem, účel a druhy přístavů, jejich místní rozsah a zařízení. Následují všeobecné zásady pro používání přístavů. Hlava II. jedná o přístavní správu, její organizaci a působnosti. Jak je postaráno o ochranu přístavu. Hlava III. obsahuje pojednání o přístavním ruchu, přistávání plavidel, manipulaci a obchodních úkonech v přístavu a odjezdu lodi. Hlava IV. pojednává o přechodném pobytu plavidel v přístavu a přezimování. Hlava V. vypočítává poplatky, které se platí z místa, za úkony spojené s překládáním a uskladňováním zboží, t. j. manipulační a poplatky za uschování. Poslední kapitola VI. jedná o vyloučení náhrady škod státem. Zajímavá jest konstrukce »vyšší moci« a její příklady uvedené v přístavních řádech, dunajském, holešovickém, Ústí n. L. a Podolí.

Ke konci knihy je připojen soupis pramenů, kterých je hezká řada. Škoda, že nebyl připojen rejstřík, který by hledání usnadňoval, ježto kniha má nejen význam theoretický, ale i praktický, zejména pro rejdaře a plavební společnosti. Není snad daleká doba, kdy bude u nás zapotřebí právníků — praktiků ve věcech plavebních.

Dr. Reichert.

Annuaire de l'Association internationale pour la protection de la propriété industrielle. — 34 ročník, č. 3, 2 serie. — Nakl. Librairie classique Eugène Belin, Paris 1931. — Stran 527 — cena neudána. — Mezinárodní sdružení pro ochranu živnostenského vlastnictví jehož československá odbočka má sídlo v Praze, vydalo publikaci, týkající se jednání a prací mezinárodního kongresu v Budapešti, který se tam konal od 9. do 14. června 1930.

Úvodem k této publikaci jsou stanovy Mezinárodního sdružení z r. 1897, které byly roku 1927 přehlednuty a upraveny. Další stránky zabírá kongresový řád a výčet členů kongresového výboru, mezi nimiž zasedá mnoho osobností o obor ochrany živnostenského vlastnictví velice zasloužilých.

Z kongresových prací, kterých byla podána celá řada, budou nás nejvíce zajímati práce podané československými účastníky.

K otázce mezinárodní ochrany děl uměleckých použitých v průmyslu, podal sjezdový referát Dr. Jan Löwenbach, advokát v Praze. Ke thematu ohledně odkladu priority v případech, kdy nastala vis maior, podal práci Doc. Dr. Ing. O. Fuchs, úř. oprávněný civ. tech. z Brna, který pojednal také o demarších u diplomatických zástupců v zemi sídla zájemcova. O obnově patentů napsal Dr. Ing. J. Vojáček, patentní zástupce v Praze. O podrobném nápodobení vzorků a částí oddělených od strojů, k ochraně neohlášených, napsal referát Dr. O. Gellner, advokát v Praze. Na thema, zda by bylo možno provésti pouze přepis známky, podal vyjádření Dr. J. Zenkl, zástupce fy. Maggi v Praze. Jako poslední z československých členů budapešťského

*) Se stanoviska církve katolické vykládá předpisy interkonfesního zákona také J. Pejška v právě vyšlé první české teologické učebnici církevního práva (Církevní právo, I., 1932) str. 186 a násl. Také on shledává nepřeklenutelný rozpor mezi ustanoveními zákona a právem kanonickým, avšak hned s počátku připomíná (str. 186): »Státní správu nejde nikterak o dogmatické otázky, nýbrž o svorné soužití náboženských konfesí, na půdě státní usedlých.«

kongresu je uveden Dr. Ing. E. Hüttner, patentní zástupce v Praze, se svojí prací týkající se užití Unijní smlouvy pařížské z r. 1883, která byla od té doby několikrát revidována. Poslední revize byla provedena v Haagu r. 1925, Československo ji ratifikovalo teprve letos na podzim, takže referát Dra Hüttnera byl by pravděpodobně dnes jinak stylisován. — Kniha podává obraz snah na poli ochrany živnostenského vlastnictví, na němž se teprve v poslední době po stránce právní horlivě pracuje.

Dr. Reichert.

Dr. Václav Schuster: Celní válka nebo celní mír? (Přes 70.000 kilometrů celních hranic k hospodářskému sblížení v Evropě.) Nákl. »Orbis«, Praha, 1930. Stran 70. Cena Kč 10.—. Sbíрка: Časové otázky, sv. 10. — Autor vypočítává jednotlivé mezinárodní konference hospodářské, které se zabývaly odstraněním celních hranic, nebo alespoň zjednodušením celních formalit. Avšak výsledky všech těchto konferencí byly více méně neuspokojivé. Místo celního příměří a později míru, které byly ohlašovány a připravovány v r. 1929, ve Společnosti národů nastalo překotné zvyšování cel po vzoru Spojených států severoamerických. Jistého úspěchu bylo dosaženo tím, že na konferenci, svolané v únoru 1930 do Ženevy, uzavřely evropské státy obchodní konvenci o nevypovídání obchodních a celně-tarifních smluv po určitou dobu. Současně s dohodami státními, kde se upravovala doložka nejvyšších výhod se zřetelem ke kolektivním konvencím a k preferenční soustavě celní, jednalo se i mezi výrobci jednotlivých států. Briandovo memorandum snažilo se sjednotit Evropu v rámci Společnosti národů, a to nejen po stránce politické ale zejména i hospodářské. Hospodářská kooperace evropských států půjde po etapách cestou postupného uzavírání skupinových smluv regionálních. Snad měla by jíti střední Evropa dobrým příkladem vstříc. Hospodářsko-politická samostatnost smluvních států nemusí tím býti dotčena. »Československo jest stát převážně vývozní a má eminentní zájem na odstraňování překážek mezinárodního obchodu a na utvoření rozsáhlého volného odbytiště,« jak praví autor, leč tyto snahy za dnešních poměrů uskutečnit nelze. Ke konci knihy uvedeny jsou organizační útvary, které snaží o sjednocení Evropy, pokud mají také svoje odbočky v ČSR. Jsou to: Panevropská Unie, Evropský celní spolek, Komitét pro vědecké studium otázek hospodářské součinnosti, Národní sdružení pro Společnost národů (Státovědecká společnost v Praze) a Mezinárodní obchodní komora.

Autor býv. ministr obchodu RČS., nyní vicepresident České banky Union, člen mnoha vědeckých korporací národohospodářských, vyslovil tu opět svoje pevné přesvědčení, všude hlásané, formou nejen velmi přístupnou, ale i poutavou.

Dr. Reichert.

Th. Pistorius: Co znamená spotřeba pro hospodářský život, nákladem »Orbis« v Praze, 1932. 80, str. 119, s 2 diagramy, cena Kč 15.—. Autor rozdělil svoji práci do čtrnácti kapitol, v nichž snaží se objasnit a vyznačit základy theorie spotřebního hospodářství, jemuž dosud naší hospodářskou teorií nebyl věnován náležitý zájem. Knižka pojednává o spotřebě, spotřebním hospodářství a spotřební politice, o poměru výroby a spotřeby, o zákonitosti ve spotřebě, o důchodové distribuci a konsumu, o složení spotřeby podle spotřebitelova blahobytu, o spotřebitelově volbě, zvyku, módě, o vzájemném vlivu normalisace a spotřeby, o splátkových obchodech, o životní úrovni o sezonní spotřebě v rodinách úřednických a dělnických, o účincích koncentrovaného hospodářství se zvláštním zřetelem k spotřebě a o ideí služby v moderním životě hospodářském. Knižka je prvním pokusem v československé literatuře o načrtnutí základů spotřebního hospodářství a jeho vlastních hospodářských vlivů a reakcí na síly vnější.

Dr. Jindřich.